

Картечниятъ взводъ:

командиръ на взвода — поручикъ Хр. Герджиковъ¹⁾;

младши офицеръ — поручикъ Ал. Таневъ¹⁾;

въ дълговременна командировка: поручикъ Ил. Сливковъ и поручикъ Д. Константиновъ;

старши полкови лѣкаръ — санит. майоръ д-ръ Ст. Стоенчевъ;

младши полкови лѣкаръ — санит. поручикъ д-ръ Астарджиевъ;

капелмайсторъ — Мих. Атанасовъ;

оръжеенъ майсторъ — Д. Григоровъ;

началници на дружинни райони въ 18-о полково военно окръжие:

поручикъ о. з. Павловъ, поручикъ о. з. Радневъ, поручикъ

о. з. Милковъ и поручикъ о. з. Радевъ.

1910 година. — Настъпи 1910 година. Полкътъ продължаваше наченатитъ зимни занятия, и се готвѣше да приеме новобранцитъ, които щѣха да се явятъ въ Казармата преди изтичането на зимата — на 15-и февруарий. Между това, едно събитие наруши спокойната атмосфера, всрѣдъ която протичаха днитъ въ Търновския гарнизонъ. На 28-и януарий въ Русе бѣ станало сблъскване между войската и една ентузиазирана сватбарска тѣлпа²⁾, при което паднаха убити двадесетина граждани. Поради възбуждението, което предизвика този кървавъ инцидентъ, на 18-и пех. полкъ бѣ заповѣдано да изпрати въ Русе Сборна команда. И действително, на 1-и февруарий отъ Полка замина майоръ Брусевъ съ 5 офицера³⁾, 5 подофицера и 145 войника и влѣзе въ разпореждане на началника на Русенския гарнизонъ. На 9-и февруарий Командата се завърна въ В.-Търново.

На 15-и февруарий въ Полка постъпиха 602 млади войника (наборъ 1909 година): 539 — за пълненъ срокъ на службата и 63 — съ облекчение. Подготовката на набора започна при нормални условия, и се развиваше правилно и успѣшно.

Презъ пролѣтътъ — на 9-и априль — за началникъ на 5-а Дунавска дивизия бѣ назначенъ генералъ-майоръ Павелъ Христовъ — суровъ войникъ, известенъ на времето въ цѣла България. Това назначение предизвика комиченъ смутъ у всички части на 5-а дивизия, и представянето предъ него се очакваше съ истинска боязнь. Но всичко това въ края на краищата се оказа, че е пресилено: генералътъ Христовъ бѣше, наистина, строгъ и на видъ намусенъ, обаче всъщностъ не бѣше такова страшилище, както го описваше мѣлвата. Той съ твърдостъ и достоинство поведе следъ една и половина година Дивизията на война срещу Турция.

На 1-и юний въ Полка бѣха извикани на двумесечно обучение 17 запасни

¹⁾ Отъ 1-и Х. 1910 година капитани.

²⁾ Сватбарската тѣлпа показва неподчинение къмъ гражданскитъ власти, и се противопостави за възвръщането на девицата Саафетъ (туркиня), която се бѣ увлѣкла по българинъ.

³⁾ Капитанитъ Чуховъ, Райчевъ, Илчевъ, Коларовъ и подпоручикъ Марковъ.